

1. **E**nne was wi minnarskinder, 3 siem
 dragt hien fied, 3 beerrigt dwer linder
 wids mands siweflod. Wd handen un
 der finden dwer sag wid dwerand, 3
 und wdg of winder dwer mter blom
 2. **D**ch se, fien fustad bösia 3 wdg dwer
 3. **E**stwer.

1. **E**nne was wi minnarskinder, 3 siem
 dragt hien fied, 3 beerrigt dwer linder
 wids mands siweflod. Wd handen un
 der finden dwer sag wid dwerand, 3
 und wdg of winder dwer mter blom
 2. **D**ch se, fien fustad bösia 3 wdg dwer
 3. **E**stwer.

ömsom han tänder, Endast för honom' suckar jag sänder. Om det nu blott af erkånsla hån- der, Ej någon dödlig fanns än i dag, Som war så erkånksam som jag. ∴

2. Ja, hvarje gång då honom jag finner, Allt blir så lust, så lyckligt och gladt; Men då han åter från mig försvinner, Allt synes sorgligt, tungt som en natt. Hoppet, att snart han hit återwänder, Sedan den enda glädje mig sänder. Om allt det der af erkånsla hån- der, Ej någon dödlig fanns än i dag, Som war så erkånksam som jag. ∴

GS 793

Fyra alldeles nya

W i s d r.

Den Första.

Korset på Idas Graf.

Moßbelupen Hydda Står wid Heclas for, 2c.

Den Andra.

Elfworna.

Det var mid midnattsstunden, 2c.

Den Fredje.

Nedens Pålsta.

Djupe i hafvet på Demantehållen, 2c.

Den Fjerde.

Kärlek och Erkänsla.

Åh, söta Mor! oändligt han rör mig, &c.

1.

**Sönköpings,
J. P. Lundströms Tryckeri,
1835.**

Särsk. och Ersänsl.

[illegible]

10. Det var vid morgonstunden, Då stjern rodnade; Sin ottesång i lunden, Glade sjöngso fogtarne, När jag ifrån min wäda Rom hem till fader min. Hwar yngling will jag råda: Sof ej wid elfwen in.

3. O, hur dvalijs du, klaraste bland stier-
nor! I den blånande skymningsstund? Du,
som fordom, en af jordens tårnor, Bar min

5. Enda Dottrens smärta Lär den gam-
les bröst, Och dess Faders-hjerta Skynbar
att ge tröst: "Gråt ej Ida! Till din fida